

מזרחי שלמה

בן אברהם ושרה. נולד ב־16 ביוני 1931 בירושלים. מילדותו ידע מחסור. במאמצים רבים עלו לו, לבן המשפחה האביונה, לימודיו בבית־הספר העממי "בית אהרן". לאחר שלמד שלוש שנים נוספות בבית־הספר "רטיסבון", החל לעבוד כפרוון. התמחה עד מהרה במקצוע ואף למד לדבר בלשון מעבידו, הונגרית. היה חבר בגדנ"ע ובהסתדרות "הנוער העובד" ובשעות הפנאי למד בשיעורי־ערב — עד יומו האחרון. שקט ונוח מטבעו, נכון בכל עת לעזור לזולת ולהוריו, אהוב במקום עבודתו ובחברה. ביחוד לא היה גבול למסירותו לאמו.

עם פרוץ מלחמת־השחרור הצטרף לשורות הלוחמים ובכל אשר נשלח מילא תפקידו באמונה. בהצות, לאחר שעות של שמירה, היה בא לביתו, רטוב מגשם ואכול־קור, אך אמו לא ידעה אל־נכון מאין בא הנער, מאחר שמילא תפקידיו לא הרחק מהבית, ודאגת אמו היתה נתונה איפוא, לשני אחיו הבוגרים יותר, אשר שירתו הרחק מהבית. נפל ביום 8 ביוני 1948, בשעת עבודת ביצורים בתלפיות, בהיפצעו קשה בבטנו מרסיסי פגז. היה קבור בשייך־באדר א'. ב־10.9.1950 הועבר למנוחת־עולמים להר־הרצל בירושלים.